

**ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ: ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ ΒΟΥΛΕΥΤΗ : ΝΙΚΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ: ΑΧΑΙΑΣ**

ΕΡΩΤΗΣΗ

2628

10.9.10

Προς τους κ.κ. Υπουργούς:

- 1) Εξωτερικών,**
- 2) Υπουργείο Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων**
- 3) Πολιτισμού και Τουρισμού**

**Θέμα: Καθεστώς μεσαίων στα ανθρώπινα δικαιώματα των Ελληνόφωνων
Μουσουλμάνων Ποντίων στην Τουρκία.**

Το δόγμα του Τουρκικού κράτους για περίπου έναν αιώνα βασιζόταν στο τρίπτυχο Τουρκοποίηση, Εκσυγχρονισμός, Δυτικοποίηση! Αργότερα, η θεωρία αυτή αντικαταστάθηκε με το δόγμα Οζάλ, δηλαδή τη λεγόμενη τουρκο-ισλαμική σύνθεση, όπου με τη λέξη Τούρκος προσπαθούσε να χτιστεί ένα δομικό εθνο-θρησκευτικό χαρακτηριστικό της Τουρκικής πολιτικής οντότητας.

Η τουρκική εθνική ταυτότητα, που οικοδομήθηκε πάνω στις αρχές του κεμαλισμού και του εθνικισμού, αρνείται συνεπώς τις επιμέρους εθνικές και εθνοτικές ιδιαιτερότητες των πληθυσμών που διαβιούν μέσα στα όρια του τουρκικού κράτους και καλλιεργεί συνθήκες βίαιης ομογενοποίησής τους. Το ζήτημα λοιπόν της εθνικής συνείδησης των σημερινών κατοίκων της Τουρκίας ήταν και είναι στη βάση του πολιτικό ζήτημα, καθώς η βασική κρατική ιδεολογία είναι πως «όποιος ζει στη Τουρκία πρέπει να είναι και Τούρκος».

Ιστορικά πλέον, φαίνεται καθαρά, πως ο εκτουρκισμός των λαών της Μικράς Ασίας είναι μια αργή και αποδεδειγμένα πλειστάκις βίαιη διαδικασία που συνεχίζεται ως τις μέρες μας. Ωστόσο με εξαίρεση την εξόντωση των Αρμενίων, τα δεινά και το ξερίζωμα των Ελλήνων, η διαδικασία εκτουρκισμού δεν προχώρησε στο βαθμό που θα ήθελαν οι Τούρκοι εθνικιστές.

Όπως άλλωστε είναι σήμερα εμφανές, η ισλαμική ταυτότητα, που θεωρούνταν οπισθοδρομική και αντίθετη προς τον εκσυγχρονισμό, επέστρεψε ισχυρότερη και μάλιστα υπερισχύει σήμερα στην πολιτική ζωή της Τουρκίας. Η κουρδική ταυτότητα, που συμβολίζει τον αγώνα των αυτοχθόνων λαών της περιοχής για εθνική ανεξαρτησία, διεκδικεί δυναμικά περισσότερο από ποτέ την αναγνώρισή της, απειλώντας ακόμη και με διάλυση το ίδιο το τουρκικό κράτος.

Σήμερα, στην Τουρκία υπάρχει η ακμάζουσα τάση των πολιτών για την αναζήτηση των ριζών και της ταυτότητας καταγωγής τους. Για να ομαλύνουν τις εσωτερικές τριβές που προκαλεί αυτή η απειλητική επάνοδος των επιμέρους εθνικών ταυτοτήτων, οι Τούρκοι εκσυγχρονιστές «επικαλούνται την έννοια της δημοκρατίας», ως τρόπο αρμονικής συνύπαρξης των διαφορετικών ταυτοτήτων.

Η Τουρκία ταυτόχρονα «κόπτεται και φωνάζει» για τα ανθρώπινα δικαιώματα των Ελλήνων Μουσουλμάνων της ελληνικής Θράκης και για τα δικαιώματα αυτοδιαθέσεως των Τουρκοκυπρίων.

Ο Υπουργός Εξωτερικών της Τουρκίας με το βιβλίο του «Στρατηγικό Βάθος», προκαλεί με τις απαράδεκτες και υπεριαλιστικές προκλήσεις του ειδικά έναντι της χώρας μας, αλλά και άλλων χωρών, θυμίζοντας μας έννοιες και τακτικές άλλων καιρών όταν ο Α. Χίτλερ στο μεσοπόλεμο μιλούσε περί «Ζωτικού Χώρου» ("Lebensraum"). Μπροστά σε ανθρώπους όμως, όπως ο Α. Νταβούτογλου, με τις υπεριαλιστικές ιδέες που ανοικτά προβάλλει, δεν χωρούν αστείσμοι και επιδερμικές ενέργειες όπως «τραπεζώματα» στη Ρόδο και «χαμογελάκια», ενώ από πάνω ίπταινται F-16 με την ημισέλινο.

Το ελληνικό κράτος, ανέκαθεν δυστυχώς, δεν μπορεί να δει και τις δύο όψεις του νομίσματος, αδυνατεί να διακρίνει σε βάθος χρόνου. Συστηματικά «ξεχνά» την ύπαρξη των Μουσουλμάνων Ποντίων, οι οποίοι παρότι δεν ήταν Τούρκοι, το 1922 λόγω θρησκεύματος παρέμειναν στην νεοσύστατη τότε Τουρκία, ζώντας ωστόσο μέχρι σήμερα σε ένα καθεστώς κατοχής και συστηματικού υποχρεωτικού εκτουρκισμού, παρά το γεγονός πως η καταγωγή και η γλώσσα τους είναι η Ποντιακή. Ένα με ενάμισι εκατομμύριο περίπου υπολογίζονται οι Πόντιοι Μουσουλμάνοι που προσμένουν ένα χαμόγελο από την μητέρα Ελλάδα και λίγο ενδιαφέρον επιτέλους, ενώ ο αριθμός των Ελληνόφωνων ομιλούντων την Ποντιακή προσεγγίζει σύμφωνα με εκτιμήσεις ερευνητών τις 300 χιλιάδες ψυχές. Αν δεν ληφθούν σύντομα τα απαραίτητα μέτρα και επεμβάσεις σε διεθνές επίπεδο, ο αριθμός αυτός θα μειωθεί δραστικά λόγω των αφομοιωτικών πολιτικών υποχρεωτικού εκτουρκισμού που εφαρμόζονται διαχρονικά από το Τουρκικό κράτος και παρακράτος, κατά παράβαση κάθε διεθνούς σύμβασης για τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Εάν η Ελλάδα θέλει να εφαρμόσει μια ρεαλιστική εξωτερική πολιτική, η οποία μάλιστα θα στοχεύει στην ενδυνάμωση της φιλίας και την προώθηση της ειρήνης μεταξύ των δύο χωρών, είναι επιτακτική η ανάγκη υποστήριξης της πολιτιστικής, γλωσσικής και ιστορικής κληρονομιάς των Πόντιων Ελληνόφωνων Μουσουλμάνων της Τουρκίας, μέσω της υλοποίησης στοχευμένων προγραμμάτων. Η κοινή γλώσσα, το τραγούδι, οι χοροί και η λαϊκή παράδοση είναι τα ισχυρά εφόδια της χώρας μας, απέναντι στα ξένα κέντρα που από το τίποτα διεκδικούν τα πάντα.

Οι κινήσεις της Ελλάδας πρέπει να είναι γρήγορες και συνάμα να διέπονται από σοβαρότητα και σεβασμό στη διαφορετικότητα των Ελληνόφωνων Μουσουλμάνων Ποντίων, οι οποίοι ας μην ξεχνούμε πως διαβιούν καθημερινώς υπό καθεστώς πολιτισμικής, αλλά και σιωπηλώς πραγματικής κατοχής, η οποία σε πολλές περιπτώσεις παίρνει τη μορφή ανοικτών πολιτικών διώξεων και κρατικής καταστολής από επίσημους και ανεπίσημους μηχανισμούς του Τουρκικού κράτους, ειδικά στα εναπομείναντα Ελληνόφωνα χωριά του Πόντου.

Η Τουρκία πολλάκις προσπάθησε να εφαρμόσει πολιτικές αφομοίωσης του ποντιακού στοιχείου της περιοχής, με την ίδρυση και λειτουργία μουσουλμανικών διδασκαλείων στην περιοχή και με την αποστολή δασκάλων στα δημόσια σχολεία, η πλειονότητα των οποίων ήταν και είναι μέλη της εθνικιστικής οργάνωσης «Γκρίζοι Λύκοι». Φυσικά οι μέθοδοι τις περισσότερες φορές φέρουν τη σφραγίδα των γνωστών παρακρατικών Οργανώσεων της γείτονος που «φημίζονται για την ελαστικότητα και ανεκτικότητά τους σε θέματα διαφορετικότητας»!

Είναι πολύ σημαντικό και το θέτουμε υπόψη σας πως χιλιάδες Πόντιοι (1^{ης}, 2^{ης} και 3^{ης} γενιάς) ζουν στα μεγάλα αστικά κέντρα της Τουρκίας και ειδικά στην Κωνσταντινούπολη, όπου μετανάστευσαν για οικονομικούς λόγους και οι οποίοι

διατηρούν την Ποντιακή τους συνείδηση. Συνεπώς, τα προαναφερθέντα προγράμματα θα μπορούσαν να υλοποιηθούν και μέσω πολιτιστικών Ποντιακών συλλόγων, όπως άλλωστε συμβαίνει και στην Ελλάδα με αντίστοιχους συλλόγους στην Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη. Η διδασκαλία της ελληνικής γλώσσας (Ποντιακής διαλέκτου – Rum κατά τους εκεί Ελληνόφωνους) στα παιδιά θα πρέπει να αποτελεί το βασικό στόχο, καθώς από μελέτες που έχουν γίνει φαίνεται πως αν και οι Πόντιοι Μουσουλμάνοι ανέρχονται σε περίπου 1,5 εκατομμύριο ψυχές, οι χρήστες της γλώσσας εκτός από τις διώξεις που υφίστανται, τείνουν να μειώνονται λόγω του ότι είναι άνθρωποι μεγάλης ηλικίας και συνάμα εξ εξαιτίας της εσωτερικής μετανάστευσης.

Η αξιοποίηση των αποτελεσμάτων ενός προγράμματος εκμάθησης του Ποντιακού πολιτισμού, της ιστορίας και της Ποντιακής διαλέκτου θα βελτιώσει παράλληλα και την εικόνα της Τουρκίας, ως ένα διαπολιτισμικό μοντέλο κράτους της νοτιανατολικής Ευρώπης – εγγύς Ανατολής.

Οι μαθητές με την μελέτη των πηγών θα κληθούν να κάνουν τις απαραίτητες συνδέσεις και να θέσουν τις δικές τους προτάσεις ως υπεύθυνοι πολίτες. Περισσότερο από όλα όμως θα κληθούν να κάνουν καθημερινή πράξη τη συνεργασία μεταξύ των λαών, μια συνεργασία η οποία θα πρέπει να βασίζεται και στη χρήση και αξιοποίηση των μέσων της νέας τεχνολογίας.

Οι δυνάμεις της Ελλάδας είναι μεγάλες, οι εφεδρείες της ακόμη μεγαλύτερες. Είναι καιρός ωστόσο να αποφύγουμε τα λάθη του παρελθόντος. Ακόμη περισσότερο για ανθρώπους που έχουν «το όμαιμον και το ομόγλωσσον», έχουν μέσα τους την Ελλάδα και οι οποίοι στο παρελθόν αφέθηκαν στην τύχη τους από το επίσημο «ελλαδικό Κράτος».

Με διακριτικότητα και αποτελεσματικότητα είναι επιτακτική εθνική ανάγκη να βοηθηθούν, έτσι ώστε να μη χάσουν την πολιτισμική τους ταυτότητα και το έθνος μας μία ακόμη πολύτιμη πηγή ανθρώπινου εθνικού πλούτου. Είναι καιρός να αποκτήσουμε ένα Ελληνικό Κράτος, το οποίο θα προστατεύει και θα αξιοποιεί όλες τις δυνάμεις του Ελληνισμού, εντός και εκτός των συνόρων της Ελλάδας.

Διότι οι αλλαγές που προβλέπονται να συμβούν εντός των επόμενων 3-4 ετών από ειδικούς της γεωπολιτικής για την περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου – Εγγύς Ανατολής θα είναι καταγιστικές.

Η Ελλάδα πρέπει να είναι παρόύσα δυναμικά και σε αυτό το ραντεβού με την ιστορία της.

Κατόπιν όλων των ανωτέρω ερωτώνται οι κ.κ. Υπουργοί:

1. **Είναι στις προθέσεις των αρμόδιων Υπουργείων η ίδρυση ενός Ερευνητικού Κέντρου Ποντιακού Πολιτισμού (απελευθερωμένο από την ελλαδική νοοτροπία), το οποίο θα έχει εξασφαλισμένους πόρους για να μπορεί να πραγματοποιεί τα επιστημονικά του προγράμματα σχετικά με τη γλώσσα, το χορό, τη μουσική, τη λαογραφία και την ιστορία των Ποντίων (χριστιανών και μουσουλμάνων);**
2. **Σκοπεύουν τα αρμόδια Υπουργεία να ιδρύσουν και να χρηματοδοτήσουν την ίδρυση μεταπτυχιακών προγραμμάτων στο γνωστικό αντικείμενο**

- των Ποντιακών Σπουδών σε Ελληνικά, αλλά και ξένα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (ΑΕΙ), έτσι ώστε να αξιοποιηθούν οι τεχνολογικές και επιστημονικές εφαρμογές για την παραγωγή και διαχείριση ενός ολοκληρωμένου πολιτισμικού πλαισίου, με το οποίο θα αντιμετωπιστούν οι προκλήσεις του 21^{ου} αιώνα;
3. Υπάρχουν επίσημα στοιχεία από πλευράς Υπουργείου Εξωτερικών για τον ακριβή αριθμό των Ελληνόφωνων Μουσουλμάνων Ποντίων ή των εκ καταγωγής Ποντίων στην Τουρκία και αν ναι ποιος είναι ο αριθμός αυτών;
 4. Αν όχι, προτίθεται να προβεί σε μελέτη, έρευνα και απογραφή των Ελληνόφωνων Ποντιακών πληθυσμών της περιοχής του Πόντου και γενικά της Τουρκίας;
 5. Προτίθεται η Ελληνική Κυβέρνηση να εξετάσει σοβαρά, να θέσει επισήμως και να προβεί σε ενέργειες αναγνώρισης των δικαιωμάτων της Ποντιακής Μουσουλμανικής Μειονότητας στην Τουρκία;
 6. Με ποιες συγκεκριμένες ενέργειες το αρμόδιο Υπουργείο θα προστατεύσει τα ανθρώπινα δικαιώματα και την πολιτιστική ταυτότητα των Ποντίων Μουσουλμάνων της περιοχής του Πόντου;
 7. Προτίθεται το ελληνικό Υπουργείο Εξωτερικών να προβεί στην ίδρυση προξενείου στην Τραπεζούντα για την εξυπηρέτηση των συμφερόντων των Ποντιακών μουσουλμανικών πληθυσμών της περιοχής και αν ναι με ποιο χρονοδιάγραμμα;
 8. Προτίθεται το αρμόδιο υπουργείο να διεκδικήσει το αναφαίρετο και αδιαπραγμάτευτο δικαίωμα των Ελληνόφωνων Μουσουλμάνων Ποντίων να εισαχθεί η υποχρεωτική διδασκαλία της Ποντιακής διαλέκτου στα σχολεία της περιοχής;
 9. Είναι στις προθέσεις των αρμόδιων Υπουργείων η δημιουργία ή/και η υποστήριξη Ποντιακών πολιτιστικών και μορφωτικών συλλόγων που λειτουργούν στην Κωνσταντινούπολη και άλλες μεγάλες πόλεις της Τουρκίας;
 10. Εάν ναι, προτίθενται τα αρμόδια Υπουργεία στους συλλόγους αυτούς να αναπτύξουν προγράμματα εκμάθησης της ποντιακής διαλέκτου, μουσικής και άλλων πολιτιστικών δράσεων όπως ανταλλαγές μαθητών από τις δύο χώρες που έχουν Ποντιακή καταγωγή;
 11. Σκοπεύει το αρμόδιο υπουργείο να επιτρέψει την εισαγωγή με ειδικούς δρους σε ΑΕΙ της χώρας μας και να χορηγήσει φοιτητικές υποτροφίες στους Ποντίους μουσουλμάνους σπουδαστές που κατάγονται από τις ελληνόφωνες περιοχές του Πόντου;

Ο ερωτών Βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος